

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP. 263

Pályaválasztás.

Pécs, 1901. július 1.

Hazánk sok hirlapja most ezen kérdéssel foglalkozik és mindenik lap tanácsokat osztogat úgy a pályát választandó ifjúságnak, valamint a fiuk jövőjének megválasztásával tündő szülőknek.

Valamennyi e tárggyal foglalkozó férfi a pályát választandó ifjúságnak, és szülőknek, mondhatni, kivétel nélkül azt tanácsolja, hogy katonai, iparos és kereskedelmi pályát kell választani; mert az első fényhez és tekintélyhez, a másik kettő pedig vagyonhoz és jóléthez van hivatva juttatni nemcsak ezek a tulajdonosait, de az egész nemzetet.

Ez igen szép az elméletben, de a gyakorlatban nem mindenkor, különösen még nálunk, nem igen szokott bevalni.

En is azt mondom, hogy csak azon állam, ország és nép boldog, a melynek ipara és kereskedelme virágzik, de amelynek minden tizedik, huszadik fia generális — miként Spanyolországnak — ott az ipar és kereskedelem nem igen akar virágzni, mert a generálisok nem tudnak csizmát varrni s így az ipar és kereskedelem lenne az, a mely jólétet volna hivatva biztosítani. De vajjon hazánk ipara és kereskedelme virágzik-e? Boldogulnak-e iparosaink és kereskedőink, hacsak nem állami segélyben részesülő nagy iparosok és kereskedők? Vajjon szükségleteink hazai iparból fedez-

tetnek-e? Kereskedelmünk hazai iparcikkeket továbbit-e idegen országokba, vajjon nem szállítja szükségleteinket? Ugy hiszem, hogy ezek a kérdések mindenesetre elbírálást igényelnek.

Hosszu időn át szerzett tapasztalataim nyomán bátran állithatom, hogy iparunk óriási haladást vett; de a kereskedelem az iparfejlődéssel nem tartott lépést és pedig azért nem, mert a mi társadalmunk mindig a külföldi után vágyott és vágyik s a hazai ipar fogyasztását előmozdítani nem találja kötelességének és hazafias cselekedetnek; ezen felül nem igyekszik a kereskedelmet a kivitel tekintetében kellő mérvben fejleszteni, iparcikkeinknek a külföldön piacokat teremteni; hanem szükségleteit maga is legnagyobb részt külföldről hozatja és így ezáltal a hazai ipar fejlődését akadályozza.

Az elvitázhatatlan tény és való igazság, hogy mi mindig jobban szerettünk és szeretünk idegen tollakkal ékeskedni és azért csupán gavallériából a külföld rongyait drága pénzen megveszszük, a saját jó ipartermékeinket pedig megvetjük, mert sokkal nagyobbak és sokkal gaval-lérosabbnak tűnteti fel nevünket, hogyha szükségletünk francia, német, vagy angol gyáraknál van előállítva és ez által iparosainkat a megélhetés és versenyképességétől megfosztjuk s a kivitel tekintetében kereskedelmünket teljesen megbénítjuk s e miatt van az, hogy tudományjal foglalkozó ifjúságunk és azok szülei az ipar és kereskedelmi pályától irtóznak.

Azonkívül, hogy társadalmunk a hazai ipar és kereskedelem fejlesztésével nem törődik, nincsenek elegendő szakipariskoláink, nincsenek kis egyetemeink, a hol az iparosok magukat a választott iparágakban műveltebbé képezhetnék, valamint kellő számú kereskedelmi tanodáink sincsenek, ezenkívül nincsenek a keleten ipartelepeink és árutáraink; mert úgy látszik, hogy mi erre vajmi kevés sulyt fektetünk akkor, a midőn Európa összes népei folyvást arra törekednek, hogy nekik a világ minden zugában legyenek gyarmataik, sőt a német kedves szövetségünk a keleten teljesen elzárta utunkat, hogy annak idején annál könnyebben minden oldalról minket körülzárva, sőt hazánkat is iparosával és gyáraival elárasztva, a földszinéről a nagy némettségbe való beolvastása által leteperje. Mert mi erre nem gondoltunk a multban, sem a jelenben nem törődünk vele; pedig gyarmat- — de becsületes és nem rabló — politika nélkül fejlett ipart és kereskedelmet józan észszel képzelni sem lehet.

Ne csudáljuk t, hogy a középtanodákat végzett ifjak vonakodnak iparos és kereskedelmi pályára lépni; mert ott, hol az iparcikkeknak a külföldre való kelendőse nem biztosított: ott becsületes és realszerű munka után megélni teljesen lehetetlen. Azt kell tehát biztosítani, hogy az ipar- és kereskedelmi pályán becsületesen lehessen megélni. És mindezt maga a társadalom valósíthatja meg épen úgy, mint a kultur nevelést. Elsőben az által,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Schultz Imre jubileumára.*)

Van-e korunk zajos vásárterén,
Ki nem kalmár-gondoktól úzve fut?
Kit a korszellem még el nem kapott,
Ki még esemény után hevülni tud?
Midőn mindenki dőre lázban égve
Kacagva hint port a világ szemébe;
Van-e . . ah, szinte megdöbbenve kérdem:
Van-e ma még igaz, férfias érdem?

Ha van, mutassatok ilyet nekem,
S hírét én lelkesült ajkam dalával,
Mint harsány visszhangot a sziklabére,
Büszkén röpitem völgyön, sikon által!
S bár dijnak ez, tudom, édes-keves:
Legyen dija babér, elismerés;
Oly férfi, ki hű, igaz, nemes:
Babérra, dalra egyként érdemes!

Köröttem zsong, mint méh-köpu, az élet;
Föl és le száguldnak az emberek;
Diogenes lámpája van kezemben:
S emberre köztük alig ösmerek!

*) A mai Schultz Imre-ünnepélyen szavalta a szerző.

Nagyképu széltoók, lármás herék . . .
Ah, oly kevés köztöttük a derék!
Ledér, üresszivü had; s durva göggel
Hány érdemes szerényt tipornak ök el?!

De vannak, hála Égnek, jobbak is;
S e jók közt a legjobbak egyike,
Ki utján meg nem tántorult soha,
Kinek helyén szive, esze, hite;
Ki mindig jót tett, jó magot vete,
Tanum pályája, s munkás élete . . .
Ime karom felé öelve tárom:
Te vagy . . . vezérem, régi jó tanárom!

Igen, te vagy: vezérem, jó tanárom;
A te bölcs oktatásod volt nekem
Pályám sötét, göröngyös utain
Világító faklyám, szövétnekem;
S hogy a fél-uton le nem roskadék,
Hogy vállam a lét terhét bírja még,
Hogy el ne bukjam a cél előtt:
A te példád adott hitet s erőt.

És, ha netán az Urnak szölejében
Érdemtelen munkás ép nem vagyok;
Ha utamon, a melyen áthaladtam,
Egy-egy harmat, egy-egy gyöngyszem
[ragyog;
Ha pályámon csekélyke jót műveltem,
Ha eszményért tudott hevülni lelkem,

Ha van, bár egy porszemnyi érdemem:
Azt mind, bizvást, neked köszönhetem.

De nemcsak én; nézd, e lelkes sereg,
Mely szeretetével úgy vesz körül,
Mint fénytornyot a rengő óceán,
Mely veled ünnepel, veled örül,
S kiket ma egybehítt a hála itt:
Egytől-egyig hű tanítványaid;
Magasztos érzést szívünkbe te oltál,
Vezértünk e rögös pályán te voltál.

És most, midőn — megfogyva bár, de nem
Megtörve — nyugalomra térsz, vezérem:
Elismerés, dicsőség és babér
S a jó Isten szent áldása kíséren . . .
Fogadd e dalt hálám szerény jelétül,
A mely irántad soha el nem évül,
Szemem harmatja fénylik rajt ragyogva;
Repkény gyanánt hadd fűzőm homlokodra.
Bodonvi Nándor.

Innen-onnan.

(A cseklézi ünnep. — Merénylök. — Szabad egyetem. — Maturáltak.)
— Fővárosi tudósítónktól. —

Budapest, június 30.

A kettős ünnep egyik eseménye a cseklézi ünnep, amelyet szombaton, Péter és Pál napján Eszterházy Mihály gróf rendezett ot-

hogy a szükségleteit közvetlen csakis a hazai ipartermékekből fogja fedezni, másodszor társulás által a kiviteli kereskedelmet fejlesztendő, a keleten piacokat, tárházakat, raktárokat létesítsünk és hájakat építsünk, hogy legyen hol az iparcikkeket nemcsak elhelyezni, de közszemlőre kitenni és azokat mien szállítani.

Nagyon sajnós, hogy vezérlő férfiak ezt mindaddig nem vették kellő figyelembe, hanem inkább hazánkat tették az osztrákok gyarmatává, hogy azok szipolyozzák vérünket és foszszák meg — különösen — kisiparosainkat minden keresményeiktől és a lét fenntartásától. Ugy látszik, hogy az osztrák teljesen megelégedett azzal, hogy neki Magyarország legyen az egyedüli gyarmatja, nehogy haderaját megkellessék osztania a gyarmatok megvédésére, hanem egyedül a magyart annak saját fiaival is fékezze szabad fejlődésében s azért nem igyekezett közös állami kormányunk a gyarmatpolitika fejlesztésére, míg ellenben más államok versenyt küzdenek egymással a gyarmatpolitikáért. Ott van a német birodalom, mely belátta azt, hogy gyarmatpolitika nélkül lehetetlen egy nagy államnak megélni s ezért most rohamosan törekszik gyarmatokat szerezni, mert csak így biztosíthatja iparát és kereskedelmét s a nagy német birodalom megalkotását.

Nálunk ez idáig el lett mulasztva, tehát magunknak kell törekednünk arra, hogy iparunk és kereskedelmünknek — súlyos áldozatok árán is tért foglaljunk: ez pedig egyedül tőlünk függ.

De míg e tekintetben nem rendeztük viszonyainkat, addig nagyon bajos biztatni ifjuságunkat az iparos és kereskedői pályára, mert ma ott nagy a küzdelem, a nyomor és a kétségbeesés, a mennyiben a külföld fejlett ipara és kereskedelme által teljesen be vagyunk határolva, mindazonáltal ifjuságunknak ezen pályák elől elzárkózni nem szabad.

Bereghy Endre.

Tanári jubileum.

(Schultz Imre képezdei tanár ünneplése.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. július 1.

Ennek a tüneményeszerű buzgó tanárnak 30 éves tanári működése és egyúttal a tanárséktől való megválása alkalmából ezernyi tanítványa és ugyananyi tisztelői fényes ünnepséggé varázsolták a mai napot, melyen Schultz Imre ünneplését tartották. A tegnap nap folyamán számos távirat és üdvözlő levél érkezett az ünnepelthez, valamint többen személyesen tisztelegtek nála, kifejezve a hervadhatlan érdemek plántálta igaz szeretetet és nagybecsűlést. Az országos hírnévnek örvendő jeles képzőtáncos élettrajzi adatai közül röviden jelezzük, hogy 1848-ban november hó 25-én született Főherceg-Lakon, hol atyja tanító volt. Már mint gyermek lopva kutatta föl az atyja könyvtárát és félrehúzódott s mohón olvasgatott, ahogy csak szerét tehetette. Középiskoláit Pécsen végezte és a tanítóképzőre Budapestre ment.

Ott a híres paedagogus Bárány Ignácól a nevelés tudományt sajátította el és mindig az elsők közt volt, hol énekkar vezető szereppel is megtisztelték társai, jeles zenetudásáért. Főherceg-Lakon kezdte meg tanítói működését 1867-ben, hol a magyarosításhoz teljes odaadással fogott hozzá. A tankönyv-irodalom terére már 20 éves korában lépett, miből folyólag meghivatott a pécsi tanítóképezdebe tanárnak. Ez intézet igazgatójává 1879-ben nevezetett ki. Főszakmája a természetrajz és számtan volt; de emellett értett ő, még pedig alaposan, mindenhez. Nagy hírnévre tett szert a »Realiak« tanmódjával és mesés ügybuzgóságával a tankönyvirodalom terén, amiért számos elismerésben részesült.

A »Szent István Társulat« tagjainak sorába vette fel és számos egyetemes tiszteletbeli tagjává választotta. Mint családapa a legpédásabb jellemvonással bír. S baráti körben szellemes, kitűnő társalgó, de mindig a mérséklet színezetével, szerény keretben, föltűnési vágy nélkül, mi közszeretetet teremtett számára.

Nem csoda tehát, ha most, a midőn nemcsak a tanári pályától, de városunktól is megváltik, a hol annyi tiszteletnek örvend és a hol életének javarésztét töltötte, pályatársai, tisztelői oly meleg és tüntető ovációban kívánták részesíteni.

(Üdvözlések.)

Schultz Imre képezdei tanár ünneplésére számosan már a tegnapi napot használták fel,

a mikor is a pécsi püspöki jogliceum jog és államtudományi kara, Pécs szab. kir. város polgármestere és a pécsi főgimnázium tanári kara üdvözölte az ünnepeltest.

A pécsi püspöki jogliceum jog és államtudományi kara a következő iratot küldte Schultz Imrének:

Tekintetes ur!

Midőn tekintetességed a nyilvános tanári pályától egy nemzedéken át folytatott áldásos működése után megvalva, a jól kiérdemelt nyugalomba készül visszavonulni, a pécsi püspöki lyceum jog- és államtudományi kara kedves kötelességet teljesít azzal, hogy ezen alkalmat megragadva, tekintetességednek úgy a tanítóképzői oktatás terén kifejtett hasznos és gyümölcsöző működéséért, mint a paedagogiai szakirodalom mezéjén létesített és egy könyvtárra tehető nagybecsű művek alkotásáért őszinte elismerését és kiváló nagybecsűlést nyilvánítja.

A pécsi püspöki lyceum jog- és államtudományi karának, mint a hazai tanügy egyik tényezőjének figyelmét nem kerülhette ki Tekintetességednek, mint a pécsi püspöki tanítóképzőintézet tanárának működése, a ki a valódi tudás szerénységével és egyszerűségével csendben, de annál áldásosabban és üdvösebben közvetlenül behatott azok kimivelésébe, a kik a haza reményének, a jövő nemzedéknek nevelésére hivatják, és a ki igazi hivatottsággal, csudás lelkiismeretességgel és laudatlan buzgalommal mívelte szakirodalmát, a melynek még sok tekintetben parlagon hoverő mezéjén házagpótló és uttörő tevékenységével, osztályrésztül mindenkori a munka nehezebbik részét választva, oly műveket létesített, a melyek a hazai paedagogia valószínű kincseit és a további fejlődés gazdag forrásait alkotják.

Azon hervadhatlan érdemekért, a melyeket Tekintetességed röviden vázolt működésével a magyar tanügy terén szerzett, a kiérdemelt hálaadónak csak csekély részét rója le a pécsi püspöki lyceum jog és államtudományi kara, a midőn Tekintetességedet ezuton mély tisztelettel üdvözli.

Kelt a pécsi püspöki lyceum jog- és államtudományi karának Pécsen, 1901. évi június hó 25-én tartott üléséből. Dr. Szeredy József, apátkanonok, jogliceumi igazgató, dr. Vasváry Ferenc, jogliceumi ny. rk. tanár, a kar jegyzője.

Majorossy Imre polgármester az alábbi meleghangú levélben üdvözölte a jubiléust.

tani parkjában. Ezt az ünnepet Maria Terézia királyné 1770. június 29-iki látogatásának az emlékeztérére rendezik. Egy pavillont, a mely már Maria Terézia látogatásának idejében is ott állt, különösen földiszítik. A kastély óriási méretű hippodromában bikavívalt rendeznek s a később, a harmincas évekből való kosztümökben vadászatot.

Maria Terézia kiváló kegyben tartotta az Eszterházy családot s több tagjánál tett látogatást. Így volt a fejedelmi fényű kis-martoni kastélyban, Köpcsényben és Cseklészen. Kis-Martonban egy pavillont máig *Bagatelle*-nek neveznek. Ez is a királyi látogatás emléke. Mikor ugyanis a királynő végigjárta mind a pompás termeket, megkérdezte, mennyibe kerülhetett mindez. Eszterházy óriási összeget mondott, mire a királynő kézlegintve válaszolt: *Bagatelle es egy Eszterházy-nak!* Így aztán az egyik kis pavillont *Bagatelle*-nek nevezték el.

Nagy fénynyel fogadta Kis-Martonban Eszterházy herceg a királynét. A kastély színpadán olasz operai előadásokat, majd fantasztikus táncos játékokat adtak elő. Haydn, a hírneves zeneszerző vezette az énekkart, mely *Alcest* operát adta elő. A királynő megtekintette a híres kismartoni *Marionett* színházat is, este pedig gyönyörködött egy pompás némajátékban, amely Gibraltar ostromát ábrázolta.

Köpcsényben ugyancsak nagy diszszel fogadták a királynét az Eszterházyak. Itt délután nagyszabású népünnep volt. Hizott ökröket sütöttek, csapra vert óriási hordókból pedig folyt a fehér és vörösbor. Az Eszterházy-család granátosainak diszszázada gyakorlatot tartott Maria Terézia előtt, este pedig nagy tűzijáték rekesztette be az ünnepélyt.

A királyné a mulatság után visszatért Pozsonyba, hintója mellett fáklyákat vivő nemes ifjak lovagoltak s a menetet egyik fiatal gróf Nádasdy vezette. Mikor Maria Terézia 1770. június 19-én Cseklészen járt, nagy ünnepség keretében egy valószínű parasztlakodalmat mutatott be neki Eszterházy. A legjobb viseletű béreslegény a legszebb parasztleányt vette el s a kelengyét a földesur adta. A királynő még ezenfelül meg is ajándékozta az új párt, szívükre kötve, hogy békeségben és isteni félelemben éljenek.

Nagy riadalmat okozott egy vakhír Bruckban, mely szerint állítólag merényletet akartak a király ellen elkövetni. Ferenc József ellen már követtek el egyszer merényletet. Az ötvenes években egy Libényi nevezetű, veszprémi származású szabólegény akarta a Glacis-n sétáló fiatal uralkodót megölni, de gróf O'Donel feifogta a csapást. Az emlékeztetés merénylet helyén a mai bécsi Votiv templom áll. Még

a szelid, jó lelkű V. Ferdinándnak is akadt egy merénylete. Már magyar király volt akkor Ferdinánd, akit atyja, Ferenc császár még életében megkoronáztatott, midőn 1832-ben valami Reindl nevű nyugalmazott kapitány tolyamodott hozzá, hogy 9000 forintos tartozását fizesse ki. Miután az ulvar részéről Reindlnak már több ízben kifizették adósságait, Ferdinánd ezuttal csak 100 forintot utalványozott neki. A századost ez föllázította, megleste sétájában Ferdinándot s mikor az kamarása, gróf Sális és gróf Eszterházy György társaságában sétára indult, kiugrott egy kapu alól és mordálylial rálőtt. A golyó egy lámpát tört össze, Sális gróf pedig rávetve magát a merénylőre, átadta őt a legközelebbi *Wachtpost*-nak. Ferdinánd oly jó volt, hogy többször kérte Ferenc császárt, ne büntetné tulszigorúan Reindlt, környezetének pedig könyezve mondta:

— Mit érdemelnek a rossz uralkodók, ha még egy olyan emberrel is, mint én, aki senkinek sem ártok, aki népeim javát óhajtánám, csak így bánnak!

A nyári szünet előtt nagy paedagogiai reformok foglalkoztatják kultuszminiszterünket, Wlassics Gyulát. Reformálja a nőnevelést s foglalkozik a szabad egyetem tervével. Nálunk új ez, de Angliában már százados intézmény, a felnöttek oktatására irányuló *sz*

Tekintetes Tanár Ur!

Mintán sajnálatomra gyógyfürdőbe kellvén utaznom, nem vehetek személyesen részt tanférfiti hervadhatlan érdemeinek megköszönésében, engedje meg Tekintetesség, hogy nyugdíjba vonulása alkalmából, amidőn a közzőra hatott nagymérvű, buzgó, következetes s eredményes működéséért e város közönsége nevében is a teljes elismerésnek, köszönet és hála érzetének adok őszinte kifejezést, igaz szívből kívánom, hogy a Mindenek alkotója mások javát, a város és hazá művelődését előmozdító fáradságaiért hosszantartó boldog nyugodalmat adjon Tekintetességnek, hogy ekként a napi hivatalos gondoktól szabadultán családjá kedves körében magas tudása és közzőra törő lelkesedése, a tanügyi irodalomnak legyen még soká szentelhető. Fogadja Tekintetesség őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

Pécsett, 1901. június 29 én.

Majorossy Imre,
polgármester.

A főgimnázium igazgatóságának üdvözlő levele az alábbi:

Tekintetes Schultz Imre tanítóképző intézeti tanár urnak Helyben. Midőn igen tisztelt Kartárs Ur tanári munkásságának 30 éves jubileumát ünnepli, a ciszterci rend pécsi kath főgimnáziumának tanári kara is megragadja az alkalmat, hogy a tanítóképzés terén kifejtett, áldásokban gazdag munkásságnak ünneplése alkalmával őszinte szívvel üdvözlje.

Mi, kik ugyanegy pályán működünk, szívünk egész belsejében átérezzük s méltányoljuk igen tisztelt Kartárs Ur 30 évi működését a tanítás és nevelés rögzös, de eszményien szép pályáján s őszinte szívvel kívánjuk, hogy családjá boldogítására s a hazai kath. tanügyi irodalom javára testi és szellemi épségben igen soká működjen.

A ciszterci rend r. k. főgimnázium tanári kara nevében.

Pécsett, 1901. jun. 29. Dr. Vass Bertalan igazgató, Zalai Mihály tanárszéki jegyző.

A személyes tisztelgők sorából felemlítjük Schultz Imre végzett negyedéves tanítványait, kik szám szerint huszonegyen bucsuztak szeretett tanáruktól.

Személyesen tisztelgették még: Németh Jenő gazdasági tanár Rimaszombatról, Schandl Ferenc (Budapest), Szőreg István (Siófok), Éber Sándor kép. rajztanár (Kunfélegyházáról).

A pécsi tanítóképezde III. osztályi növendékei is lakásán keresték fel az ünnepelet, ki osztálytanáruk volt.

bad egyetem. A XVI. század vége felé Gresham Tamás kezdte meg ott a felnőttek oktatását.

Eszméit Dell Vilmos 1650-ben újra fölkarolta és meg is változtatta. Ma már Angliában az University Extencion már közzükséglet, nálunk ma még embryo. Wlassics miniszter a szabad egyetem szabályzatát már kidolgoztatta s az intézmény nemsokára valósulni fog. Egyebekben professzorok, kis és nagy diákok vakációzni indulnak. A vizsgák már lefolytak és a modern világ rendje szerint most nemcsak érett urfiak, de érett kisasszonyok is banketteznek a sikerült érettségi után. Bevett ősi szokás, hogy mikor a figyerek leteszi a maturát, szülői engedelemmel először meg *lumpolni*, ezen a napon szabad hajnalig kimaradni a legjobb házból való, leginkább dédelgetett mama *kedvencének* is és szemet hunynak, ha reggel lütyörészve, gyűrött gallérral, egy kicsit *tegnapi* hangulatban tér haza. A bankettező *érett* kisasszonyok természetesen nem lumpolnak. Ez már náluk nem jár vele a *maturával*! — Ezzel nekik még egy kicsit várni kell. Varni ama bizonyos *fátyol- és övig*, a mikor Schiller szerint elmúlik a varázs, igen, igen, mit dem Gürtel, mit dem Schleier, reißt der holde Wahn entzwei!

No, egy két tarsang és majd ők is leteszik a maturát az élet nagy iskolájából is.

Levelbeli s távirati üdvözléseket küldött Streicher József plébános, Zvonicek Alajos, dárdai ker. esperes plébános, Segesdi Ferenc tolnaszántói kántortanító, Sulyok János Bács-topolyáról, Albert István, a Pécsi Figyelő Albert bácsija vaszari kántortanító, Stampfl Károly udvari könyvkereskedő és kiadó Pozsonyból, Kalamár Gyula ujbpesti áll. iskolai rendes tanító, a magyar Pestalozzi belmunkatársa Ujpestről. A *ssabadkai* apácák vezetése alatt álló polg. és elemi leányiskola előjárósága.

(Az ünnepély.)

A Schultz Imre képezdei tanár jubileumát rendező bizottság az ünnepély sorrendjében az Erzsébet sétateret tűzte ki a gyülekezés színhelyéül, s pompás, verőfényes nyári nappal kedveskedvén az idő, már jóval reggeli kilenc óra előtt a pécs és vidéki tanügyi világ számos tagja gyült egybe.

Miután a sétateren összegyült az ünneplők nagy serege, a belvárosi templomba vonultak, hol Schultz Károly n. mároki esperes plébános, a jubiláns bátyja mondta a misét s intonálta a »Te Deum-ot, melyet az összes jelenlevők áhitattal utána zengtek. Az egész templom ugyszólván teljesen megtelt ünneplő közönséggel, mi szintén annak tanujele, hogy mennyire sikerült a jubiláló képezdei tanárnak a pécsi közönség szeretetét s nagyrabecsülését magának kivívni.

Az énekkar az »Im arcunkra borulunk« — kezdetű templomi énekkel kezdte a misét, melyhez az orgonakiséretet Stefán Péter dárdai kántortanító szolgáltatta, nem csekély zenei tudásának teljes érvényre-juttatásával, míg a mise alatt Vizer Endre bányatelepi tanító szót énekelt.

Az ünneplő közönség a mise után

(a »Pécsi Katholikus Körben«)

gyült egybe, melynek nagy terme zsutolásig megtelt előkelő közönséggel, melynek legnagyobb részét, Schultz Imre barátain kívül a pécsi és vidéki tanítótestületek s egyesületek tanítónői s tanítói képezték, kik mindannyian részesei akartak lenni a harminc éves ernyedetlen munkásság méltó jutalmaként megtartott ünnepélynek.

Pontban tíz órakor nyitotta meg Schmidt Boldizsár, a jubileumrendező bizottság elnöke az ünnepélyt s azután megválasztották a küldöttséget, mely hivatva volt az ünnepelet az ünneplő közörség körébe meghívni.

A küldöttség tagjaul Bodonyi Nándor, Kész Ferenc és Rozsics Sándor választottak meg, kik kevéssel féltizenegy óra után karonfogva vezették Schultz Imre képezdei tanárt a közönség körébe, mely lelkes, szünni nem akaró éljenzéssel fogadta a jubilánst.

Midőn az általános viharos és percekig tartott éljenzés csillapult, a jubileumrendező bizottság elnökének kérelme folytán Borsy György tanító felolvasta a fentebb közölt üdvözlő leveleket, melyek mindegyikét viharos éljenzéssel fogadta a közönség.

Schmidt Boldizsár mondotta el ezután a maga a lendületes szónoki tehetségre valló modorában üdvözlő beszédét:

»Tekintetes Tanár Ur!

Szeretett barátunk!

Mélyen tisztelt ünneplő Közönség!

A tanítóképzést és nemzeti kulturát 30 éven át lankadatlan buzgalommal szolgált bajnoknak tiszteletére jöttünk össze, hogy a tisztelet, a szeretet és hála szép virágaiból koszorút fonjunk az érdemnek homlokára.

Engem ért a megtisztelő bizalomnak kitüntetése, hogy sikerdus működésednek elismerésül kartársaim nevében üdvözlöjelek; hogy kifejezzem a tiszteletet, szeretetet és őszinte hálat mindazok nevében, kik tanári működésedet méltányolják és irodalmi munkásságodnak kiapadhatlan forrásából merítettek a magyar népnevelés egészséges fejlődése javára.

Mélyen érzem e megtisztelő feladattal szemben elmémnek erőtlenségét, de a Te lelkes örök tüzeből lopva egy szikrát, szívembe erőt és bátorságot meríték kartársaim megtisztelő bizalmából, az önzetlen baráti szeretetnek lángoló hevéből és a mélyen tisztelt ünneplő közönségnek kegyes elnézéséből.

Ezután hosszan fejtegeti bokros érdemeit az ünnepeletnek, ritka, buzgó és önfeláldozó működését a tanügyi terén s Schultz Imre életrajzának bő ismertetése után felemlíti pedagógiai irodalmi tevékenységét, majd gyújtó hatású beszédét így fejezi be:

»Mit szóljak még irodalmi működésedről? Száznál többre megy tan- és olvasókönyveidnek száma, melyek széles e hazában hirdetik alapos tudásodat és vas szorgalmadat. Minden emlékednél hangosabban hirdetik nevedet és terjesztik a katolikus valláson nyugvó keresztény műveltséget.

Irályod nemes kedélyről, tenkölt gondolkodásról, finom pedagógiai megfigyelésről és nevelői tapintatról tesz tanuságot.

Tanügyi folyóiratainkban megjelent és ezerre menő cikkelyeid az ismeretközlés mellett a tanítók ezreit buzdítják és lelkesítik nevelői feladatuk hazafias és vallásos teljesítésére. És a legnagyobb és legelőkelőbb kath. irodalmi társaság méltányolta érdemeidet, midőn rendes tagjainak sorába való megválasztásával tisztelt meg. És hány tanítóegylet tisztelte meg már önmagát, midőn tiszteletbeli tagjai közé sorolt?! Az egyháznak és a hazának egyenlően hű fia és buzgó apostola, a tudományak alapos művelője a jó tanító. Azért méltán megillet az elismerés koszorúja.

Hozzátok fordulok, kedves kartársak és kérdem: van-e szívetekben szerelem virága? Oh fonjatok, lonjatok koszorút az érdemnek homlokára! Gyuljon meg szívetekben a szeretet lángja, ha d lobogjon magasan, fényesen; vegye körül ünnepelet barátunkat az öröm glóriájával és hirdesse széles e hazában, hogy él a magyar tanítóban a szeretet és hála, mely a vulkán erejével tör elő, midőn a nemzeti kultúra előbarcosai magasan lobogtatják az idealizmus zászlaját, melyen fényes betűkkel ragyog: »E jelben fogsz győzni!«

Igen, élő hittel Istenben, lángoló honszerelemmel szívünkben, csüggedést nem ismerő munkássággal erőssé, nagygyá és hatalmasá teszszük édes hazánkat és a magyar nemzetet, mire Isten segítsen és a te példád követése vezéreljen!

E beszéd egy díszes kiállítású példányát az összes jelenlevők aláírásával átnyújtották az ünnepeletnek.

Ennek befejeztével Schmidt Boldizsár felkérte Bodonyi Nándort, az általa ez alkalomra irt és lapunk tárcarovatában közölt ódájának elszavalására, mit gyakran szakítottak félbe a közönség lelkes tapsai. A szavaltat után Schultz Ferenc elérzékenyded ölelte keblére s csókolta meg az óda szerzőjét, mely valóban megkapó jelenet könyeket varázsolt a hallgatóság szeméibe.

Ezután a *sásdvidéki tanítóegylet* nevében Uj János rövid, de tartalmas szavakban fejezte ki üdvözlését. Ugyancsak a *sásdvidéki tanítótestület* nevében Kulcsár József, mocsoládi tanító lendületes és humoros költeményében méltatta a jubiláns érdemeit. A *baranyavári esperesi kerület tanítóegylete* nevében ünnepi szónoklatot Jung Ferenc kis-köszegi tanító mondott, ki főleg a fölötti örömeinek adott kifejezést, hogy a jubiláns azon a vidéken kezdette dicséretteljes pályáját.

Szondy Alajos, pécsváradai tanító, a pécsváradvidéki tanítótestület nevében szólt fel s magyaros érzületének hamisítatlan kifejezésével üdvözlölte Schultz Imrét, mint kitűnő s jeles tanférfit.

A *tamási kerület tanítóegylete* képviselőjében Faust Lajos hőgyészi tanító, a *siklós vidéki tanítóegylet* nevében Müller Imre német-mároki, a *kis-kun-félegyházi tanítóképezde*

tanári testülete nevében Éber Sándor képezdei tanár mondottak üdvözlő beszédeket.

Természetes, hogy az emelkedett hangú üdvözlő beszédek mindegyikét, melyeknek legnagyobb részét a baráti szeretet s a tanítványok hálás, hű ragaszkodása sugalta, a közönség viharos éljenzésekkel fogadta, az ünnepeket pedig a maga egyszerű, keresetlen, de éppen ezért közvetlen modorában minden egyes szónoknak külön válaszolt s többnyire a szónokokban régi tanítványait ismerve fel, meghatottan emlékezett meg a múlt időkről.

A pécsi róm. kath. tanító képezde harmadik osztálya is megjelent az ünnepélyen s megleghangú üdvözlésével az osztály a növendékeinek díszes keretbe foglalt arcképét nyújtotta át. Ezután Borsy György az ünnepély jegyzői tisztére felkérve, felolvasta a gyengélkedő jubiláns rövid beszédét, melyben Schultz Imre az ünnepélyen részt vetteknek, a tanítói karnak, az öt üdvözlőknek, az ünnepély rendezőinek s jóbarátainak hálás köszönetét fejezi ki.

Az ünnepély folyamán üdvözlő táviratokat küldtek a pozsonyi jogakadémia igazgatója, a kalocsai tanítóképezde igazgatója, Csutorás József tanító Szent Balázsról, és Stefán Gyula dárdai tanító.

Schmidt Boldizsár ünnepi elnök zárószavai után, melyek során a kath. körnek köszönetét fejezte ki a diszterem átengedéseért, az összes jelenlevők állva élénkeltek a »Hymnuszt« s ezzel a szép s lélekemelő ünnepély, déli harangszóra véget ért.

Délután egy óraker kezdetét vette a katolikus kör éttermében

(a bankett.)

Az ünnepi ebéden, melyen körülbelül százan vettek részt, az első felköszöntőt a közoktatásügyi miniszterre Schultz Károly esperes plébános mondta. Schmidt Boldizsár a püspökre mondott felköszöntőt, majd Puskás István jánosii plébános a város polgármesterét éltette.

Az ünnepeltre elhangzott első felköszöntőt Bodonyi Nándor mondta, Szucsits Kálmán pedig Schultz Imre családja emelte poharát, mire az ünnepelt meghatottan válaszolt. Felköszöntőket mondottak még Wolf Mihály, Magyar Rezső, Szucsits Kálmán, Szajkó József, Rozsits István és Szondy Alajos tanítók. — A bankett folyamán még számos üdvözlő távirat érkezett, melyeket lelkes éljenzés közepette olvasott fel az ünnepi bizottság jegyzője Borsy György. A bankett a legvidámabb hangulatban a késő délutáni órákig tartott.

Hirek.

Pécs, 1901. július 1.

Napirend 1901. július 2-án.

Naptár: kedd, július 2. — Róm. kath.: Sárlos B. A. — Prot.: Teobald. — Görög-kel.: (jun. 19.) Judás. — Zsidó: Thamasz 15. — Nap két 3 óra 52 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold két 7 óra 43 perckor este; nyugszik 4 óra 24 perckor reggel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő és zivatar várható.

— (Zenés mise.) Tegnapelőtt, Péter és Pál napján bucsuja volt a székesegyháznak, mely bucsu alkalmából az ájtatos közönség színtől megöltötte a tágas dómot. A nagy misét délelőtt 9 óraker maga a megyés püspök, Hettyey Sámuel pontifikálta, nagy számú papi segédlettel. A mise után Keserics Ferenc, mohácsi esperes plébános lépett a szószékre s emelkedett hangon magvas szent beszédet mondott. A mise alatt az egyházi zeneegyesület Zangl ismert miséjét adta elő. Mikor a nevezett kompozíciót először hallottuk, dicsérrelt emlékeztünk meg arról. A második előadás elragadott bennünket s velünk együtt mindekit. Egy tekintélyes zenész a következő

kritikát mondta: »Ilyen szépen még egyszer sem énekeltek« — s igaza volt. A dallamok simán fonódtak egybe, az árnyalatokat remekül visszaadták, a lelkesültség magasztos volt, s az egész egybevéve a szó szoros értelmében precíz volt. Az ének és zenekar egymással vetekedett a siker kivívásában. S a siker nem maradt el. Diadal volt az tegnapelőtt. Az instrumentális zene ütötte fényes diadalát a dóm kórusán. A misét részleteiben most nem fogjuk megkritizálni, hisz az első alkalommal szólunk róla, bőven ismertettük minden részét. Külön ki kell emelnünk a szóló énekeseket, kik tegnapelőtt igazán hangjuknál voltak s csak emelték az áhitatot. Schneider Istvánné (szoprán), Zelesny Sarolta és Hicker Irén (alt), Fekete Ferenc (tenor) s Müller Antal (basszus) brillíroztak. A püspök fogadtatására énekelte Ecce sacerdos, nemkülönben az offertorium — mindkettő Grubertől — hatalmas volt. Ez a zenés mise — mint általában — tegnapelőtt is különösen a város intelligens közönségét gyűjtötte össze a székesegyházban.

— (Az új honvédlovassági felügyelő.) A király csáford-jobbaházi Bolla Kálmán altábornagynak, a honvéd főparancsnok adlatusának, saját kérelmére nyugállományba helyezését elrendelte és nevezetnek ezen alkalomból a címzetes tábornagyi jellegű díjmentesen, továbbá a Ferenc József-rend nagykeresztjét adományozta; egyúttal Klobucar Vilmos altábornagyot, a honvéd lovasság felügyelőjét, a honvéd főparancsnok adlatusává és dezbachi Zech Arnold harti és sulzi báró vezérőrnagyot, a 3. honvéd lovas dandár parancsnokát, honvéd lovassági felügyelővé ki-nevezte.

— (A realisták Te Deuma.) Szombaton, Péter és Pál napján reggel hét óraker volt a helybeli állami főreáliskola Te Deuma, melyet Hannuy Ferenc dr. intézeti hit-tanár tartott. A kóruson Gebauer Antal, intézeti zenetanár vezetése alatt az intézeti ének és zenekar Eckhardt Antal latin miséjét adta elő nagy figyelemmel, szép sikerrel. Offertoriumra Schneider Istvánné énekelte egy betétet. Gyönyörű szoprán hangja üdén csengett s érzéletes éneke mély benyomást gyakorolt a templom közönségére, mely megtöltötte ez alkalomból az irgalmasrendiek templomát.

— (A alharmonikusok közgyűlése.) A »Pécsi Zenekedvelők Egyesülete« Péter és Pál napján délelőtt 11 óraker tartotta az egylet helyiségeiben (Hattyu épület) rendes közgyűlést, melyen a tagok kis számban jelentek meg. A közgyűlésen Fekete Mihály alelnök elnökölt. A nyomtatásban kiadott titkári jelentésből, melyet a közgyűlés tudomásul vett, kiemeljük, hogy a minden szép és nemes eszméért lelkesülő, fenkölt gondolkozású püspök, Hettyey Sámuel, az egylet alapító tagjai sorába lépett. Az év történetében kiemelkedik az a négy alapszabályszerű hangverseny, melyet az egylet adott s mely mindenkor a klasszikus művészet színvonalán állott. A pénztáros jelentésének tudomásul vétele után a közgyűlés megadja a pénztárosnak a felmentvényt, s megcsinálják a költség-előirányzatot, mi után Fekete Mihály a saját s a tisztikar nevében lemond. A közgyűlés Mutschenbacher Vilmos dr. korelnöklete alatt az elnökséget egyhangulag újra megválasztotta s elnökül pedig Majorossy Imrét, alelnökké Fekete Mihályt és jánosii Engel Józsefet. A választmányba a következőket választották be: Binder Emil dr., Bors Emil dr., Bokor Emil dr., Dischka Győző, Decleva Ignác, Girardy József, Hoffer Károly, Johann Béla dr., Kaffka Károly, Koszits Kamill, Koharits Nep. János, Löwy Lipót dr., Lenkei Lajos, Maletter László, Mutschenbacher Viktor dr., Mitzky Kálmán, ifj. Némethy József, Németh Arthur, Opris Péter, Oswald Ferenc, Preusz Adolf, Rüh Ernő, Wallerstein Bódog dr., Zoller Nándor. — Póttagokul megválasztották a választmányba: Fodor Pál, Tolnay

Vilmos dr., Hoff Richárd, Ptacek Viktor, egyleti tagokat. Miután indítványok nem tétettek, a közgyűlést az elnök déli 12 óraker be-rekesztette.

— (Uj mise.) Tegnap reggel hét óraker mondta első szent miséjét a Miasszonyunkról nevezett nőzárda templomában a szülők s nagy számú ismerősök jelenlétében Glück István, ujonnan felszentelt pap, ki mellett a manuduktori tisztet Pósgay József, kanonok töltötte be. Az új misés papnak fényes asszisztencia segédkezett. Az új misés mise után áldását osztogatta ki a megjelen-tekre.

— (A budai-külvárosi kat. kör ünnepélye.) A pécs-budai külvárosi kat. kör három éves fennállásának emlékére tegnapelőtt, Péter és Pál napján ünnepélyt és majális rendezett. Az ünnepély délelőtt 11 óraker kezdődött a kör helyiségében rendkívüli diszközgyűléssel, melyen Károly Ignác, apátplébános elnökölt az egyházi s világi elnökök akadályoztatása miatt. A diszközgyűlésen köszönetet szavaztak az egylet alapítójának, Heckenberger Konrad plébánosnak, a ki az ünnepélyre csak az estéli órákban érkezett meg. Fél-tizenkét óraker az Ágoston templomban hálaadó misét mondott Károly Ignác. A majális délután 3 óraker kezdődött a kör szép kertjében, hol konfetti, szerpentin, világposta s tekeverseny szórakoztatta a nagy számmal megjelent tagokat. Az esti órákban aztán megkezdődött a tánc s az ünnepély a legvidámabb hangulatban a késő éjjeli órákig tartott.

— (Az indóház ut kiépítése.) Ma délelőtt 9 óraker a város kövezési bizottsága Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsnok vezetése alatt az indóház ut kiépítése ügyében a helyszínen tárgyalást tartott. A tárgyaláson résztvettek a kiépítés vezetésével megbízott Slezák Vitus, városi osztálymérnök, Csizmadia Géza aljegyző, Cirják Ignác, Treffenbacher Nándor, Ráth Mátyás bizottsági tagok és Vassary Gyula főkapitány. A bizottság előtt Slezák Vitus osztálymérnök ismertette a közgyűlés által elfogadott s a belügyminiszter által jóváhagyott építési terveket, melyeket a bizottság minden részletükben kivitelre ajánlott. A munkálatok nyomában a szemle után kezdetüket is vették, a mennyiben az indóház ut északi részén az országut felől megkezdtek a földmunkálatokat. Elsősorban a gázcsöveket szedik fel és helyezik el az építésnek megfelelően, azután a gázoszlopokat távolítják el, melyek helyére a villamvilágítás vezetésére vasoszlopok kerülnek. E hét végén remélhetőleg teljes erővel indul meg a munka s ha az idő kedvez, hat hét alatt az összes munkálatokat befejezik.

— (A m. á. v. pécsi altiszti olvasókör júniális.) Szombaton tartotta meg a m. á. v. pécsi altiszti olvasókör júniálisát az abaligeti erdőben. Reggel kilenc óra tájban csak úgy hemzsegett a kirándulók nagy száma az állomás perronján. A mozdony ugyancsak pőfékelt, fujt nagyokat, míg azt a hosszú vonatot megindította. Huszonhat kocsit csatoltak a mozdonyhoz, melyekben mintegy ezer kiránduló foglalt helyet. A vonat a katonazenekar harsogó indulója mellett robogott ki a pályaudvarból s vitt sok, sok szép kis leányt az abaligeti erdőbe, kik mindannyian már oly szorongva lesték a kalauz harsány szavát: „Abaliget!“ Örömpesve ugráltak ki a kocsikból, a mint tizenegy óra tájban a vonat az állomásra érkezett s siettek föl az erdőbe. A bejáratnál kis kapu állt »Isten hozott« fölirattal. A kirándulók csakhamar helyet foglaltak az asztalok mellett, a katonazene meg fujt a nótákat. Délután az ifjuság táncra perdült és táncolt estélig, míg csak a mozdony éles füttyje nem jelezte: itt már az indulás ideje. Jobb szerettek volna még maradni a szép erdő árnyas és kellemes lombzata alatt, de a vonat nem várt és menni kellett. Ezúttal még többen

szálltak fel a vonatra, mint a pécsi állomáson reggel, mert sokan még délelőtt és délután is jöttek, különben a közbeeső állomásokon is mindenütt csatlakoztak a kirándulókhoz. A mozdony megint nagy pöfékeléssel megindult és féltizkor Pecsre ért. A kirándulók bizonyára kellemesen emlékeznek vissza a jól sikerült mulatságra.

— **(Népgyűlés.)** A pécsi szociáldemokrata párt vasárnap féltiz órákor népgyűlést tartott a gyár-utca 7. szám alatti helyiségben. A népgyűlésen Szikora Ferenc községségi ügyekről beszélt s hosszasan szól a pécsi városi közsézbányákról, kárhoztatva azok eladását. Fejtegette azután a lámpási közsébbányája ügyét s a házikézelés mellett foglalt állást. Beszéltek még Végh József és Szabó József, kik is már a megszokott, hangon tárgyalták a munkásság bajait. A népgyűlésen Schultze Ferenc rendőrkapitány volt jelen, kíséretében Ranga János, helyettes rendőrbiztossal. A napirendet épen délre tárgyalták le s ezzel az ülés véget ért.

— **(Leányvásár.)** Péter-Pál ünnepnapjának ezelőtt festői színekben és idillikus részletekben gazdag látványossága volt az ugynevezett leányvásár, a mely mulatságot a siklósi-utcai szállókban Pécsen a környékbeli sokak és magyar nép szokott tartani, az aratás előtti jó kimulatván magát kiki az aratásban párját képező fehérséggel. A leányvásárt szombaton igen sok nép nézte végig; de bizony csak két siklósi-utcai szállóban, a Schmidt és a Schneider-féleben volt nagyobb látványosság, hol a falusi nép dudaszó kíséretében mulatott késő estig.

— **(Tűzoltók zászlószentelése Mohácson.)** A mohácsi önkéntes tűzoltóegylet zászlaját tegnap szentelték fel fényes ünnepségek mellett, Mohács egész intelligenciájának, a hivatalok, testületek és körök impozáns részvételével. A felszentelés diszfelvonulással kezdődött Német Lipótné zászlóanya lakásához, a mely diszfelvonulásban az ünnepelő egylet, az összes mohácsi egyletek s a vidéki tűzoltók küldöttei, így a pécsiök Oberhammer Antal tűzoltóőparancsnok vezetésével s a dunaszekcsőiék igen szép csapatban vettek részt. A polgári iskola előtti téren felállított díszsátorban szentelték fel az új zászlót Keserits Ferenc esperesplébános. A zászlót szebbnél-szebb nyszolyólányok egész serege vette körül s az ünnepélyen jelen voltak a többek között Tormay Károly alispán, Jagits József orsz. képviselő, Stajevits János, Német Lipót, a járási főszolgabíró, a járásbíró és a többi hivatalok tisztviselői. A felszentelés után kezdetét vette a zászlószögek beverése. Margittai Péter, az egylet őparancsnoka, József főherceg nevében vert szöveget a zászló nyelébe; Keserits Ferenc esperesplébános Hetey Sámuel megyéspüspök nevében; Tormay Károly alispán báró Fejérváry Imre dr. főispán és a saját nevében; Oberhammer Antal a pécsi tűzoltók, Majorossy Imre polgármester, Vassary Gyula főkapitány és Deutsch Kornél főszámvevő nevében. Toldy Ignác városbíró Mohács község nevében. Szöveget vertek be továbbá az összes hivatalok, egyletek, körök képviselői és igen sokan a magánemberek közül. Tizenegy órákor diszközgyűlés volt a mohácsi Kaszinóban, hol az 5, 10 és 15 évi szolgálati érdemeket osztották ki a tűzoltók között. Félkét órákor a Legényegyletben százötven terítékű diszbeéd tartatott, melyen Mohács hölgyközönsége is szépen volt képviselve. Délután sikerült tűzoltógyakorlat volt a régi püspöki kastélyban, este pedig táncmulatság fejezte be a fényes ünnepséget, melyet szombaton este a zászlóanya tiszteletére tartott fáklyásmenet vezetett be.

— **(Új dandárparancsnok.)** A király Rohr Ferenc ezredest, létszám felett a szatmári 12. honvéd gyalogezrednél, a 78. honvéd gyalog dandár parancsnokát, a pécsi

8. honvéd huszár ezrednél létszámon felüli vezetés mellett a 3. honvéd lovas dandár parancsnokává kinevezte.

— **(Program beszéd.)** De la Vedela fővárosi ügyvéd — mint értesülünk — mult hó huszonkilencedikén tartotta a rácmecskei néppárti választók előtt program beszédét, melyet a nagyszámú hallgatóság lelkes éljenzéssel fogadott.

— **(Ülések a vármegyén.)** A f. hóban a vármegyén a következő ülések lesznek: 3. án 9 órákor árvaházi, féltizkor nyugdíj választmányi, tíz órákor állandó választmányi ülés; 5. én utóállítás lesz; 7. én a számonkérőszék (scontralis) ülésezik. 8. án közgyűlés és 9. én a közigazgatási bizottságnak lesz ülése s így július második felében nincs terminus a vármegyén.

— **(A közigazgatási tanfolyam képesítő vizsgái.)** A közigazgatási tanfolyam 57 hallgatója a rendszeres félevesi vizsgálatot jó sikerrel letette s most mind az ötvenheten a képesítő vizsgálatot teszik. — Ma voltak az írásbeli képesítő vizsgálatok s holnapután kezdik a szóbelit.

— **(Nyári ünnepély.)** A „Pécsi Keramikai Munkások Szakegylete” szombaton Péter és Pál napján a Petőfi-hez címzett vendéglő kerthelyiségében egy anyagilag, mint erkölcsileg igen sikerült nyári ünnepélyt rendezett. A tágas kerthelyiséget, mely ez alkalomra fényesen volt díszítve, zsufolásig megtöltötte a mulatni vágyó fiatalság. Volt confetti s világ posta is bőven. A négyeseket 60 pár táncolta, a mulatság a legpldásabb rendben reggeli 8 óráig tartott. Jó ételek, valamint italok pontos kiszolgálásában Szabó Sándor vendéglős a szokott módon ismét kitett magáért. Hölgyek részéről jelen voltak: Tóth Teruska, Hamer Anna, Heintz Mariska, Hetinátz Vilma, Rabb Anna, Krachentelsz Éva, Blaskovics Mari, Verner Margit, Radler Juliska, Hohman Mari, Herceg Mari, Markusz Anna, Schlak Erzse, Schullinger Anna, László Anna, Heit Teruska, Ovári Ilka, Aut Margit, Aut Mariska, Zwinger Teréz, Jozipovics Mariska, Réder Tera, Szentmón Tera, Szabó Anna, Marotics Mari és Anna, Krizsak Katus, Oppe Ida és Mari, Ugróci Anna, Veigang Ilka, Petz Katica, Kolman Julis, Werb Ilona, Kozma Tera. Asszonyok: Schillinger Györgyné, Kaasz Antalné, Boldog Jánosné, Wéber Jánosné, Gebauer Józsefné, Krizsak Péterné.

— **(Megszökött honvéd.)** A pécsi m. kir. 19. ik honvédgyalogezred egyik közlegénye: Szabó János ezredétől tegnap megszökött. A közlegényt egy a laktanyában elkövetett lopással gyanúsították s Szabó jobbnak látta megszökni a büntetés elől. A szökött katona kedvesének lakásán házkutatást tartottak, mely alkalommal több lopott holmit találtak. Szabó Jánost most keresik.

— **(Elgázolta a kocsi.)** Borbás György, szabolcsi lakos és felesége Péter és Pál estéjén, úgy 7 óra tájban a szomszédba mentek beszélgetni s magára hagyták a 15 hónapos kis fiút, a ki kimászott a kocsiuttra, a hol Szolga György kocsis keresztül hajtotta rajta a kocsiját. A kis gyermek oly súlyos koponyasérüléseket szenvedett, hogy az agyrontolásba belehalt. Ma kinn járt Forray Valér tb. főbíró s Trizler Rudolf, dr. járási orvos s megejtették a vizsgálatot. Ugy a gondatlan szülőket, mint a vigyázatlan kocsist átszolgáltatják az ügyészségnek.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 29. én reggel 6 órákor a tettyei vitzartóban 1000 kb., az ellentartóban 110 kb. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1390 köbméternek találtatott. Junius hó 30. án reggel 6 órákor a tettyei vitzartóban 1000 kb., az ellentartóban 265 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1380 köb-

méternek találtatott. Folyó hó 1. én reggel 6 órákor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 200 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1370 köbméternek találtatott.

— **(A „Pécsi Polgári Kerékpár Egyesület”)** Péter és Pál napján rendezte az idén első országuti házi versenyét Turonyba és vissza 40 klmr. távra. Dacára, hogy a versenyben mind kezdők vettek részt, mégis nagyon szépen folyt le. Délután félhárom órákor indítottak a Höffler gyári és a siklósi vámsorompó közötti negyedik távoszlop-tól. Indulásra lett nevezve kilenc, ebből indult hét. Ezek közül elsőnek érkezett be: Kelemen Béla: 1 óra 23 p., másodiknak Lőrinc János: 1 óra 31 p., harmadik lett Ruff József: 1 óra 32 p., negyediknek: Szabó József, ki utközben gépjét, mivel lyukat kapott, egy régi stíli, rozszant kerékkal cserélte ki s ezen jött be 1 óra 38 p. alatt. Így Kelemen Béla, mivel az utat 1 óra 25 p. belül tette meg, aranyozott ezüst időérmet és tiszteletdíjat, Lőrinc János díszített aranyozott érmét, Ruff József díszített aranyozott érmét és Szabó József ugyancsak díszített aranyozott érmét nyert. Este társas vacsora volt a Gyurics-féle vendéglőben.

— **(A pécsi műkedvelők egysége)** tegnap délután három órákor igen szépen sikerült nyári ünnepélyt rendezett, melyen mint rendszeren a konfetti, szerpentin és világposta szórakoztatták a közönséget, míg estére nem hajlott a verőfényes nyári nap s ekkor kezdetét vette a hajnalig tartó vidám tánc.

— **(Csenedőrségi hír.)** A király Grósz Győző, V. sz. csenedőr kerületbeli őrnagy parancsnok helyettesnek, hason minőségben a IV. sz. csenedőr kerületbe való áthelyezését elrendelte.

— **(Ügyészségi megbízott.)** A m. kir. igazságügyminiszter dr. Angyal Béla dunaföldvári kir. közjegyzőt a szegszárdi kir. ügyészség kerületébe ügyészségi megbízottul rendelte ki.

— **(Obsit.)** Fuchs Sándor dr., pécsi 19. ik honvédgyalogezredbeli tartalékos főorvos a honvédség kötelekéből saját kérelmére elbocsátatott.

— **(A király döntése a kvóta ügyében.)** A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy a király a közügyek költségeihez való hozzájárulási arányt 1901. évi július 1-től 1902. évi június 30. ig terjedő hatálylyal a magyar korona országaira 33 $\frac{1}{100}$ -ban, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokra nézve pedig 66 $\frac{1}{100}$ -ban állapította meg.

— **(Csalás bankópréssel.)** Wagner József baranyaudvardi lakos egy nővel — kit neje gyanánt mutatott be — beállított Molnár Ferenc mohácsi lakoshoz oly kéréssel, hogy szerezzen neki bankóprést. Molnár — tudván, hogy Fodor János kölkedi lakosnak félévvel azelőtt volt gépe — Wagnert és nejét házában marasztalva, rögtön elment Kölkedre Fodorhoz, ki még az nap este be is hozta a gépet Molnár Ferenc lakására. Itt csakhamar meg is alkudtak az ugynevezett bankóprésre nézve. Megalkudtak pedig 2000 koronában, melyből Wagner József 780 koronát rögtön lefizetett, a hátralékos 1220 koronát pedig egy hó alatt ígérte megfizetni. A pénzen Molnár és Fodor megosztottak. A bankóprésnek nevezett készülék nem volt egyéb, mint egy tetszetősen sárgára festett és sárgarézt pántokkal ellátott ládika, melynek tetején egy tíz forintos bankó becsusztatására alkalmas vékony nyílás van; a ládika alsó oldalának alján szintilyen nyílás van, egyik hosszukás oldalán pedig egy vasforgattyu van elhelyezve. Az egész készülék úgy van — primitív módon szerkesztve, hogy azt a látzatot keltse bizonyos együgyű emberekben, mintha a felső nyíláson betett papír forgatás

folytán az alsó nyíláson mint kész tizes bankó jönne ki. A mohácsi csendőrség Molnár és Fodor csinijének nesztét vevén, megindította a nyomozást s a fön leirt tényállást állapította meg. Molnár Ferencet és Fodor Jánost letartóztatták. Az általuk fölvevett pénz hovatartozása iránt megkérdezte, Fodor azt vallotta, hogy ő csak 180 K-t kapott, ebből is — mivel Mohácsról való távozása után egy a mezőn levő szalmakazalban halt meg — 160 K-t elloptak; a 780 K-nak 600 K-nyi részét Molnár vette föl. Az utóbbi pedig azt vallotta, hogy ő Wagner pénzből csak 400 K-t kapott ebből is az egyik 100 frtos Kossuth-bankó volt; a másik százast pedig már elköltötte. A csendőrség a két csalót átadta a kir. járásbírósnak.

— **(Halva találtak.)** Szegszárdon Kovács Györgyné, midőn kiment a szőlléjébe, hogy az előtte való nap félben hagyott munkát folytassa, munkását, Budai Györgyöt, akit künn hagyott éjjelre a tanyában, egy széken ülve, megholtan találta.

— **(Az asszony miatt.)** Régi közmondás, keresd az asszonyt ott, a hol valami baj történik. S bizony mennyi, bajnak volt oka már az asszony. Szegszárdon Troker András napszámos is az asszonya miatt akasztotta fel magát. — A kamarában függve találták a napszámost, kinek zsebében egy papir szeletke volt, melyre azt írta a szerencsétlen öngyilkos: »Juli! verjen meg az Isten, nem bírom ki veled tovább az életet!« Mondják, hogy a megátkozott Juli rossz viszonyban élt férjével s mindenkit inkább szeretett, mint őt s ez kergette a halálba a napszámost, kinek a sok napi gond s munka után az a vigasztalása sem volt, hogy csendes otthonában egy szerető feleség keblén nyughassa ki fáradalmait.

— **(A megcsalt leány bossza.)** Mint lapunkat Dombóvárról tudósítják, Tóth Mari ugyanottani szobaleány borzalmas bosszút állt Schusster Lőrinc asztalosmesteren. Schusster már vagy három évig folytatott benső viszonyt Tóth Marival. Mindazáltal a hűtlen leány egy kaposvári leányt készült nőül venni, kivel már jegyben is járt. Az így cserben maradt leány utolsó kísérletet tett, hogy szeretőjét visszahódítsa magának; és mivel ez nem sikerült, elkeseredésében az e célra készletben tartott vitrióllal végigöntötte a csábító arcát, mire áldozatát ott hagyva, elmenekült. A leány jankiáltására összefutottak a közeli szomszédok, kik csak azt konstatálhatták, hogy Schusster arcát a folyadék felmarta és szemét nem volt képes felnyitni. Egyik társa orvoshoz vezette, de mivel felgyógyulása hosszabb időt vesz igénybe, a kaposvári kórházba szállították. A leányt letartóztatták a csendőrség, de egyelőre szabadlábra helyezték.

— **(Tolvaj vendég.)** Lajkó Lajosné siklósi kőmivesné Mohácsra menvén, ellátogatott Somogyi János vasuti őrlakására is. Eleinte beszélgettek, de Somogyiék kis idő múlva a piacra mentek. A lakás két szobából állott; az egyiknek ajtaja nyitva volt, a másiké be volt zárva. Lajkóné kivette a nyitott ajtó kulcsát és próbálgatta vele a zárt ajtó kinyitását. Kísérlete sikerülvén, belépett a szobába s a nyitva volt szekrényben levő skatulyából kivett 72 koronát s azzal elment. Vasuton akart Mohácsról elutazni, de mire az állomásra ért, a vonat már elment. Fogta magát és elment gyalog hazafelé. Már már Nagy-Nyárádra ért, midőn Somogyiné — ki a lopást észrevette és bérkocsin utána hajtott — utolérte őt. Éppen egy községi mezőőr járt arra, ki a tolvajt letartóztatta. Somogyiné a tolvaj nőt Mohácsra vitte s átadta a csendőrnöknek. Ezek pedig kihallgatás után átkísérték a bírósághoz. Mivel a lopott pénzből mi sem hiányzott, a kár tehát megtérült és Lajkónénak állandó lakása van, a bíróság szabadlábra helyezte őt.

— **(Szerencsétlen eset.)** Krajcár József mohácsi bérkocsis mint súlyos beteg

több hét óta a »László« kórházban ápolatott. Gyógyulása már-már a legszebben haladt előre, midőn még egy befejező — nem is jelentékeny — műtét vált szükségessé. Tekintettel a beteg érzékeny természetére. Alig lehetett be a beteg néhány cseppet az altató szerből, midőn hirtelen elszáadt, lélegzése és szív működése elállt. Az erélyesen és fél órán át folytatott élesztési kísérletek sem voltak képesek életre hozni. Hogy a halálok minden kételyt kizárólag kideríttessék, az esetet a kórházi igazgatóság azonnal bejelentette a járási főszolgabírónak, majd a kir. járásbírósnak. Az eset megvizsgálása végett oda érkezett a pécsi kir. törvényszék részéről Déván Ottó kir. ügyész, dr. Jellachich István és dr. Blau Adolf törvényszéki orvosok kíséretében. A megejtett boncolás és szakértői vélemény kiderítette, hogy a szerencsétlen szívszélhűdés következtében halt meg, mi a beteg belszervei, különösen szívének elzsírosodása és májának túlságos megnövekedése folytán következett be.

— **(Lelkészbeigztatás.)** A terehegyi egyház ujonnan választott lelképásztorát, Bocsov Lajost, az ismert nevű tankönyvíró fiát most avatta hivatalába Dányi Gábor, felső-baranyai esperes. A beigztatott lelkész ugyanakkor vezette oltárhoz Badits Ilonkát, Badits György, szerdahelyi lelkész bájos leányát. Az esketők beszédet Aracs Gyula, egyházmegyei aljegyző tartotta. Mindkét ünnepélyen nagyszámú közönség volt jelen.

— **(Összeveszték a cigányok.)** Nem nyugszik a cigány, folyton csinál galibát, a miért aztán az igazságszolgáltatással meggyűlik a baja. Még a saját fájával sincs meg békességben. Folyó hó 21 én este 10 órakor Szalántán Gomon Ferenc és György keszűi illetőségű cigányok a falu végén tanyázó Petrovics István hosszubetényi illetőségű cigány sátorába köszöntöttek be. Minden nagyobb felvilágosítás és előjáró beszéd nélkül Gomonék Petrovicsot és feleségét jól elverték, aztán Petrovicsék lovát eloldották, azoknak 20 forint megtakarított pénzét és a járulat levelet ellopták és ezzel szépen visszatértek Németibe. Csakhogy a lopott dolgon nem tudtak megegyezni, összeveszték és forgó pisztolylyal egymásra löttek. A nagy zajra a falu lakos sága kifutott és látva a verekedő és lövöldöző cigányokat, elfogtak őket és átadták a csendőrségnek. A vállalat alkalmával azt állították, hogy a husz forinttal és a lóval Petrovicsék tartoztak nekik és eleinte csak kértek, de aztán mivel nem akarták megadni, hát erővel elhózták. Persze állításukat semmivel sem tudják igazolni.

— **(Rabbiválasztás.)** Az eszéki izraelita hitközség dr. Ungár Simon, szegzárdi rabbit választotta meg főrabbijává.

— **(Hirtelen halál.)** Salamon Lipót szegzárdi háztulajdonos 70 éves korában szélhűdés folytán hirtelen meghalt. Az elhunyt derék és tisztos öreg urat kiterjedt rokonsága gyászolja.

— **(Az ötforintosok bevonása.)** A pénzügyminiszter hivatalosan tudatja, hogy az ötforintosokat szeptember elsejéig hagyják forgalomban, de időközben fokozatosan bevonják s ujakat már nem adnak ki. Az állampénztár december első napjáig váltja be az ötösöket. Azontul teljesen értéküket veszítik.

— **(Agyonütött viharágyuk.)** Most olvassuk egy zágrábi lapban, hogy ott éjnek idején fölgyújtották az első odaérkezett automobil kocsit, melyre nagyon is megharagudtak a fiakkeresek. Csakis az ülés égett el, de megmaradt a gép. Még nagyobb elfogultságra mutat, a mit Bonyhádon a viharágyuval cselekedett meg az ostoba nép. Nagy kárt okozott a gazdaságokban, hogy ott mult péntekig nem volt eső. Sőt elvonultak még a zivatárok is Bonyhád fölött, anélkül, hogy csak egy c-öpp esőt is bocsátottak volna a szomszagos földre. És lábra kapott a népből a hit, hogy a viharágyuk, melyek pedig nem is működhetek

még, kergetik el az esőt. Több helyütt megismétlődött a bonyhádi határban, hogy a népjének idején elhordta az ágyukat az erdőbe és ott kalapáccokkal szétrombolták. Keresték a tetteseket, keresik még most is, de eredménytelenül. És mikor egy ilyen éjszakai ágyupusztítás után másnap megeredt az eső, akkor még inkább elhitték, hogy az ágyu az oka minden bajaak.

— **(Katonasszökevény.)** Vessely Ferenc, tolnai illetőségű hadköteles már évek óta bujkált az ország minden vidékén, hogy kikerülje a katonai szolgálatot. A körözött szökevény végre azonban mégis csak megkerült. Nagyváradon fogták el s Kaposvárra kísérték, a hol átadták a cs. és kir. 44 ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságának.

— **(A magyar királyi fémjelső)** hivatal által megvizsgált és annak próba jelzésével ellátott finom arany óra láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdivosabban vannak készítve és igen jutányosan számítva, Schönwald Imrénének kaphatók. Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1901. július 1. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 757.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 29.6 °C.

> maximuma: 28.1 °C. } teg napi.
> minimuma: 14.2 °C.

Párányomás: 12.5 mm.

Relativ nedvesség: 40. %.

Felhőzet: 4. Cum. SW.

Szélirány s erő: SW. 3. —

Csapadék 24 órai: 0. mm. Harmatp. 14.4 °C

Meleg, féldertült eső zivatarra hajlam.

Dr. Csirer.

Törvénykezés.

§ **Revolvers szabó.** Pótai Máttyás, pécsi szabómester néhány esztendővel ezelőtt a kispapok számára varrta a reverendákat, melyhez a posztót a papnevelő intézet adta. A szabó azonban nem tudott a szállítással megbirkózni s szorult viszonyok közé jutván, a posztót zalogházba vitte. A sok sürgetésre mégis szállított husz darab reverendát s a többire többször kapott halasztást. Végre revolverrel zsebében felkereste Pozsgay József kanonokot, a kit ellenségének tartott.

— Kegyelmet kérni jöttem, nagyságos uram, kezdte mondókáját.

— Hagyjon nekem békét — szólott rá a kanonok, aki már megunt az örökös hittegetést.

Pótai erre kétszer egymásután rálőtt a papra. A golyó szerencsére nem talált. Pótai a szomszédos szobába menekült, a melynek ajtaját magára zárta s aztán kilöködte a revolver töltéseit, de magában nem tett kárt. A pécsi esküdtbírósg a merénylő szabót erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés kísérletének a büntetéseért egy évi és kilenc havi börtönnel sújtotta. A királyi kuria az ítélet ellen beadott semmisségi panaszt elutasította.

§ **Csőd.** A pécsi kir. törvényszék Ciegler György, mohácsi lakos, szücsiparos ellen a csődöt elrendelte. Csödbistos Farkas Sándor, törvényszéki bíró; tömeggondnok Varga Alajos, mohácsi ügyvéd, helyettese Deutsch Antal dr., pécsi ügyvéd. Igénybejelentési határidő július 27-dike; felszámolási határnap augusztus 2 dika.

T a n ü g y.

Tanító-egyleti közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. július 1.

A szegzárd-vidéki r. k. néptanító-egylet Szegzárdon a belvárosi népiskola egyik tantermében tartotta meg rendes közgyűlését. A kiválóan sikerült közgyűlésről a következőkben számolunk be:

Reggel pont 10 órakor *Pártos Zsigmond* műzsi esperes-plébános ünnepélyes »Veni Sanctet« tartott, melyen a szép számban megjelent tanítók és tanítónők mind részt vettek.

Utána azonnal megkezdődött a gyűlés, melyet az egyházi elnök *Zányi György* faddi plébános helyett, ki betegsége miatt nem vehetett részt, *Horváth Ignác* világi elnök vezette. A mindvégig magas színvonalon tartott gyűlés első tárgya az elnöki megnyitó és jelentés volt, melyet *Horváth Ignác* lelkesen, buzditólag tartott meg.

Ezután második tárgyal a jegyzőkönyv felolvasása következett volna, de mivel a jegyző elfoglaltsága miatt csak később jelenhetett meg, így az elhalasztott a gyűlés végére, e helyett a pénztáros jelentését hallgatta meg a gyűlés. E szerint 116 korona 26 fill. bevétel és 100 korona 48 fillér kiadása volt az alatt. Követelés pedig 174 korona, melynek szorgalmazása határozatott. A bíráló bizottság jelentése következett ezután, melynek alapján *Tarlós János* és *Horváth Ignác* tanítók között osztott ki a pályadíj.

Most következett *Kálmán Károly* szegzárdi tanítónak gyakorlati előadása az írásolvásásról. Hogy mennyire sikerült az előadó tanító urnak a megoldás, azt az előadás végén felhangzó lelkes éljenzés és a gyakori helyeslő közbeszólások bizonyítják legjobban.

Előadónak kiváló szakismeretről tanuszkodó előadásáért a gyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott meg egyhangulag.

Utána *Várkonyi Sándor* humorisztikus előadása következett, melyben a fősúlyt a magyarosításra fektetve, kacagtatóan mutatta be azokat az esztelenségeket, melyek akkor következnek be, ha valamely idegen nyelvű község, dachból, vagy másból nem iparkodik megtanulni az édes magyar nyelvet. Szintén jegyzőkönyvi köszönetet kapott.

Ezután következett a tisztujtás, melynek eredménye az lett, hogy a lemondott *Zányi György* faddi plébános egyházi elnök helyett, ki sok ideig buzgó fáradozással vezette az egylet ügyeit, de tovább betegsége folytán nem állhat az egylet élén, *Fekete Gusztáv* tolnai hazafias szellemű plébános választott meg elnöké. Világi elnök *Horváth Ignác* lett. Alelnökök *Kálmán Károly*, *Bitter Péter* lettek. Jegyzőkké: *Lengyel Ferenc* és *Göbölös Ferenc* választották meg. Pénztáros: *Tarlós János* lett. Könyvtáros pedig *Éber Márton*. Választmány tagjai lettek: *Anderle József*, *Klein József*, dr. *Fent Ferenc* plébánosok. *Várkonyi Sándor*, *Sokonyai István*, *Valter Antal*, *Geyer Ádám*, *Nemes Győző*, *Erdősi János*, *Német Márton*, *Glück Márton*, *Perler Máttyás*, *Rott József*, *Bozsolik Ferenc*, *Heil Márton*, *Somogyi János*, *Veisz János*, tanítók. Az indítványok során lemerült az is, hogy a pécsi tápiátzetbe, a mult ülés határozatát foganatosítandó, jelölje ki a közgyűlés a fiut. Hosszu eszmecsere után a gyűlés úgy határozott, hogy mivel nem rendelkezik még elegendő anyagi erővel, a kijelölést későbbre halasztja.

A *Schultz Imre* ünnepélyére a testület egy bizottságot küldött ki, melynek tagjai lettek: *Geyer Ádám* és *Valter Antal*. Végül *Bors József* lendülettel beszédben, melyben lelkesen szolt *Tihanyi Domokos* Tolnavármegyei kir. tanfelügyelő érdemeiről, indítványozta, hogy a gyűlés jegyzőkönyvben fejezze ki örömét a felett, hogy *Tihanyi Domokos*, ki súlyos beteg volt, e betegségéből szeren-

csésen telgyógyult. A gyűlés *Tihanyi* lelkesen éljenezve egyhangulag magáévá tette az indítványt.

Ezután elnök a gyűlést eloszlatta. Utána kedélyes bankett következett, melyen a szelletes tósztoknak természetesen se szeri, se száma nem volt.

(Középiskolák kibővítése. A kultuszminisztérium elhatározta, hogy több középiskolát fog a jövő iskolai tanévben kiépíteni, köztük a szegzárdiban a VII. osztályt.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1901. évi június hó 28. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermazsánként számítatnak.

Buza őszi 15.60—15.—; 0.0—0.—; kétszeres 6 12.60—12.—; rozs 6 13.60—13.00; 6 —; árpa uj 10.40—10.—; tavaszi 10.40—10.—; zab tavaszi 14.40—14.—; uj —; búkköny —; kukorica 6 12.—11.40; uj —; szóna 5.20—4.80; szalma 2.40—2.—.

Kínalat: gyenge, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

T Á V I R A T O K.

— **Képviselőválasztás Brassóban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Brassó* első kerületében ma *Kórodi Lajost*, szász programmal képviselővé választották.

— **A nőszabók sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten ma *négyezer* nőszabó kimondta a sztrájkot. Délelőtt küldöttségben fölkeresték az iparhatóságot, hogy köztük és a munkaadók közt interveniáljon. Az iparhatóság holnapra tüzte ki az alkudozási tárgyalás megkezdését.

— **Meggyalázott emléktábla.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Székely-Udvarhelyről* távirják, hogy az *Erzsébet királyné* homoród-almási emléktáblájának állítólagos meggyalázása ügyében a hivatalos vizsgálat befejeztetett. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy az emléktábla a nagy esőzés folytán elázott barlangfal lazasága következtében esett le a helyéről.

— **Mádi Kovács György halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Paksi levelezőnk jelenti: *Mádi Kovács György* tábornoszernagy ma reggel öt órakor gerjéni birtokán meghalt. Budapesti levelezőnk jelentése szerint pedig: A tolnamegyei Paksról szűkszavú távirat jelenti *Mádi Kovács György* tábornoszernagy halálát.

Mádi Kovács György, cs. és kir. tábornoszernagy, a hatodik hadtest (Kassa) vezénylő parancsnoka, született *Pakson* 1840. ápr. 2-án. A hadmérnöki akadémián nyerte kiképezését és 1858-ban a hadmérnökkarhoz nevezték ki hadnagynak. Résztvett 1859-ben az *osztrák-francia hadjáratban* és még ugyanez évben főhadnagy lett; a vezérkari tiszteket képző akadémiát hallgatta 1860—62. években, azután a külföldre vonatkozó katonai földrajzi és statisztikai adatokat, gyűjtő és rendező vezérkari iskolában, majd pedig az ország felmérésnél alkalmazták. 1864-ben vezérkari századosá

léptették és mint százados vett részt a 1866-diki *olass hadjáratban*. A *custossai csatában* tanusított bátorságáért és ügyességéért legfelsőbb elismerésre érdemesítették. 1871-ben a 11-ik cs. és kir. huszárezredhez osztották be és még ugyanez évben a *honvédséghez helyezték át*, a hol az akkor szervezett tisztképző és vezérkari tiszteket képző magasabb tiszti tanfolyamhoz vezényelték ki tanárnak és 1871. november 1-én őrnaggyá léptették elő. 1872-ben a m. kir. honvédfőparancsnokhoz segéd tisztnak osztották be és 1873-ban a 66-ik honvédszázalaj parancsnoka lett. 1875-ben alezredes és az első (budapesti) honvédkerület segéd tiszteje lett a parancsnoknál. 1877-ben ezredes és ideiglenes, 1882-ben pedig valóságos dandárparancsnoknak (Kassán) léptették elő. 1885-ben a VI. honvédkerület helyettes és 1886-ban véglegesen kinevezett parancsnoka, 1887-ben pedig altábornagy lett. 1889-ben az V. honvédkerülethez helyezték át, mint vezénylő tábornokot. 1891-ben a cs. és kir. *közshadsereghez helyezték vissza* és a 2-ik (bécsi) hadtest vezénylő tábornokhelyettesévé, majd pedig a 6-ik kassai hadtest vezénylő tábornokává nevezték ki. És minden alkalommal kitűnő vezéri tehetségnek bizonyult. S e miatt is helyezték nyugdíjba, mert mint tudva van, a kassai nagy hadgyakorlatokon megverte az *Albrecht* főherceg vezénylete alatt álló hadtestet s ekkor nyugdíjba kellett vonulnia.

— **Bucon kőbányán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kőbányai plébánia-templom védőjének, *Szent Lászlónak* névű ünnep alkalmából vasarnap tartották meg az évente szokásos búcsút, a melyen nagy számmal vett részt a kerület polgársága. A kerület új, díszes templomában *Hock János* orsz. képviselő, plébános tartotta az ünnepi misét, a melyen ott voltak az előjárósági tisztviselők és a kerületi városatyák. Istentisztelet után mindentel megkezdődött a vig mulatozás, mely a késő éjjelig tartott.

— **Letartóztatott csaló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Furfangos módon követte el csalásait *Feldmann Henrik*, nagyvázsonyi születésű 26 éves rovott multu szabósegéd. Kipuhította a házmesternél, hogy a házban kik az albérlők és mikor tartózkodnak odahaza. A mikor kellő módon tájékozva volt, beállított a lakóhoz.

— **Földesi detektív vagyok,** — mutatta be magát és tudakozódott az albérlőről. Érdeklődését meg is indokolta:

— Ez az ember lopott. Adják ide a ruháit, mert a főkapitányságon megvizsgálják.

A legtöbb helyen sikerült a fogás és a „detektív ur“ szépen ellejtett a ruhakkal. A csalást természetesen csak későn vették észre. Az utóbbi időkben seregestől érkeztek a főkapitányságra a feljelentések a furfangos ember ellen, a kit tegnap délelőtt éppen működés közben letartóztattak. A rendőrségen kiderült, hogy *Feldmann Triesztben* lopásért hét hónapi börtönbüntetést szenvedett. A mikor pedig elakarták Triesztből toloncolni, a kiserő rendőröktől megszökött. Azóta Budapesten rejtőzött és követte el csalásait.

— **Bucon Ó-Budán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy napja volt tegnap a székestőváros harmadik kerületének. *Péter Pal* napja alkalmából hagyományos szokás szerint megtartották a híres ó-budai búcsút. — Az egyházi rész a kerület plébánia-templomában folyt le, a hol már kora reggel megkezdődtek az ájtatosságok. — Délelőtt tél tizkor volt az ünnepi nagymise, melyet *Kirschoffer Ferenc* ó-budai plébános celebrált. Az Istentiszteleten megjelentek a kerületi előjáróság tisztviselői, továbbá nagyszámu közönség sűrű rajokban arasztotta el az ó-budai jöhrü vendéglőket, hol vigan folyt a mulatóság reggelig.

— **A honvédszásados betörői.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mult héten *Komócsy József* honvédszásados Budapesten üllői-ut 91. szám alatti lakásába be-

törtek s nagyobb összeget érő ruhaneműt és egyéb értéktárgyat elloptak. A rendőrség most elfogta a betörőket. Ezek *Bence József* 18 éves rovottmúltu napszámos, *Sándor Lajos* 22 éves mészáros és *Török Rebeka* 19 éves napszámosnő. — Az ellopott tárgyak egy részét megtalálták náluk.

— **Megszökött a kapitányságról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Gottfried Béla* 24 éves, lopásért háromszor büntetett pincért akkor fogták el, a mikor a *Feith József*, József-körut 44. sz. alatti hentes üzletébe be akart törni. A VIII. ker. kapitányságra vitték, a hol azt mondotta, hogy *Ambrusnak* hívják. Tegnap estefelé, eddig nem tudni milyen módon, megszökött. Most körözik.

— **Összeégett cseléd.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délelőtt *Derekas Jánosné* 25 éves cseléd Budapesten a *Ferenc József-rakpart* 19. számú házban spirituszon akart kávé melegíteni. E közben magára rántotta a gyorsforralót, a mitől a ruhája lángot fogott. Súlyosan összeégve vitték a cselédet a mentők a Rókusba.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilt-tér.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jó barátainknak és ismerőseinknek, kik akár személyes megjelenésükkel, akár hozám intézett részvénytárgyalásokkal részt vettek áldott emlékü atyám

sz. Razgha Rezső

halála fölött érzett fájdalomban, minthogy személyesen egyenkint le nem róhatom hálánkat, ez uton fejezem ki az egész gyászoló család köszönetét

Pécs, 1901. június 29 én.

sz. *Razgha Gyula.*

Hirdetések.

Pompás vidéken

(Baranyában, vasuti állomás) erdőszélen

emeletes villa

3 szoba, reconstruált, már teljesen termő szállóval kedvező fizetési feltételek mellett eladó.

A villa emeletén 3 szoba, előszoba konyhából álló lakás, földszinten a mellékházak beleértésével 3 egyenként 1 konyha 2 szobából álló s könnyen albérletbe adható lakás van.

Levelek „Villa”-kiadóba címzendők.

Lakás kerestetik.

Folyó év november elsejére kerestetik a belvárosban fekvő, 7—8 szobából és megfelelő mellékhelyiségekből álló nagy lakás, vagy ugyanazon házban levő két kisebb (egyenként 3—4 szobából álló) lakás.

Kivánatra hosszabb időtartamu bérleti szerződés köttetik.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalához küldendők.

Faládák

(kisztnik)

olcsó áron kaphatók

Mária-utca I-ső szám alatt.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy **Pécsett, Ferenciek-utca 15. szám** alatt (Skarica-féle ház) a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

fodrász-

és

borbély-üzletet

nyitottam. A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel

Fuchs Zsigmond,

fodrász.

Csődtömeg eladás.

Vb. Igert Ödön csődtömegválasztmányának f. évi június hó 27-én tartott ülésében hozott határozat folytán közhírré teszem, hogy vb. **Igert Ödön** siklósi bej. kereskedő csődtömegéhez tartozó Siklóson Pécsi-utca 8. sz. házban levő üzlet-helyiségben elhelyezett, a csődleltár 1—520 t. a. 6614 kor. 98. fill. beszerzési árban, 3206 kor. 63 fill. becsértékben felvett fűszer, vegyes keresk. árucikkek és üzleti felszerelési tárgyak

zárt ajánlati versenytárgyalás útján eladatnak.

Ajánlattevő tartozik ajánlatához a fent körülírt tárgyak becsértékének 10 százalékát, azaz 320 kor. 67 fillért bánatpénzül mellékelni.

Az ajánlatra **dr. Vargha Gyula** ügyvéd tömeggondnoknál (Siklóson) avagy **dr. Szekrényessy Ferenc** csődválasztmányi elnöknel (Pécsett, Percel-utca) nyújtandók be legkésőbb

1901. évi július hó 9. napjának déli 12 órájáig.

Később benyújtott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok felett a választmány 1901. évi július hó 9-én d. u. 3 órakor tartandó ülésében szabad belátása szerint határoz és jogában áll az ajánlatok közül bármelyiket elfogadni, avagy akár valamennyit visszautasítani.

Akinek ajánlatát csődválasztmány el nem fogadja, azok bánatpénze vissza fog adatni.

Ajánlatok az árucikkekre és üzleti felszerelésekre csak együttesen tehetők, külön külön nem.

Akinek ajánlata elfogadtatik, tartozik a megajánlott vételárat a tömeggondnok kezére az értesítéstől számított 24 óra alatt készpénzben lefizetni, mert ellenkező esetben bánatpénzét a tömeg javára elveszti és a fent felsorolt áruk kárára és veszélyére új eladásra fognak bocsátatni, tartozik továbbá a vétel után járó bélyeg és jogilletéket sajátjából viselni.

Vevő a megvett ingókat a vételár lefizetése után 48 óra alatt átvenni tartozik, azonban sem a tömeggondnok, sem a választmány a leltár helyessége, az áruk minősége és mennyisége tekintetében szavatosságot nem vállal.

Ajánlattevők ajánlatukban megjegyezni tartoznak, hogy a fenti feltételeket ismerik, s azoknak magukat alávetik.

A csődleltár alulírott tömeggondnoknál naponként d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5 óráig; az áruraktár pedig előzetes jelentkezésre tömeggondnok közbenjöttével szintén megtekinthető.

Kelt Siklóson, 1901. június hó 28 án.

Dr. Vargha Gyula

ügyvéd,

mint vb. Igert Ödön csődtömeggondnoka.